

Paragraf. Ligeledes indeholder den foreslaaede nye § 18, som findes under Ændringsforslag Nr. 5 til Folketingets Affattelse, noget principielt, som det er nødvendigt at nævne. Ærede Medlemmer vil erindre, at ifølge det Lovforslag, som blev vedtaget her i Fjor, skulde der for at føre den med Lovforslaget tilsigtede Decentralisation ud i Livet, oprettes mindst 3 Distrikter og desuden en Del Sektionskontorer eller Hjælpekontorer, hvad man vil kalde dem, som et yderligere Middel til at gennemføre Decentralisation i denne store og vidtløftige Forretning. I Landstinget har dette mødt Modstand, idet man der ikke ønskede at have mere end eet Mellemled mellem den øverste Styrelse og Stationsforstanderne, og det Ændringsforslag, som Landstinget stillede, gik da ud paa, at der skulde oprettes indtil 6 Distrikter, og at Sektionskontorerne skulde udgaa. Det er dette Forhold, som har givet Anledning til de vigtigste Forhandlinger i Fællesudvalget, og det er lykkedes at opnaa et Kompromis derom.

Dette Kompromis gaar ud paa at opretholde Folketingets Bestemmelse om, at der skal oprettes mindst 3 Distrikter, som hvert skal forestaa af en Distriktschef, uden at der samtidig oprettes Sektionskontorer. Det er da Forudsætningen, at den tilsigtede Decentralisation skal foregaa gennem de 3 Distrikter. Skulde Erfaringen imidlertid vise, at de 3 Distrikter er et utilstrækkeligt Middel til at føre Decentralisationen ud i Livet paa tilfredsstillende Maade, kan Ministeren bestemme, at der oprettes det fornødne Antal Hjælpekontorer, naar Generaldirektøren gør Indstilling derom, og efter at Jernbaneraadet, der er foreslaaet oprettet i Hénhold til den nye § 18, har erklæret sig om Sagen. Det er saa kort, som jeg kan udtrykke det, Kærnen i den Overenskomst, der er indgaaet. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil bekræfte, at jeg her har gengivet den almindelige Opfattelse i Fællesudvalget.

Hvad Ændringsforslaget under Nr. 2 til Folketingets Affattelse angaar, indeholdes der deri den Realitet, at den Instruks for Auditørens Virksomhed, der blev behandlet her for 2 Aar siden og revideret, bliver lovfæstet, for saa vidt angaar Afskedigelser paa Grund af Tjenesteforseelser. Det er egentlig den eneste Realitet i dette. Til § 12 er føjet en lille Bestemmelse, der ogsaa indeholder en Realitet, nemlig en Beføjelse for Ministeren til

at bestemme de Regler for de stedlige Myndigheder, hvorefter de foreliggende Sager skal afgøres.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 5 til Folketingets Affattelse vil de Herrer have lagt Mærke til, at der oprettes et Jernbaneraad bestaaende af 17 Medlemmer, 7 valgte efter Forholdstalsvalgmaaden af hvert af Rigsdagens Ting og 3 valgte af Ministeren for offentlige Arbejder. Det er Raadets Opgave at udtale sig om alle principielle, Statsbanerne vedrørende Spørgsmaal, om hvilke Ministeren kunde ønske at høre Raadets Mening. Raadet kan under visse Forhold tilkalde særlige sagkyndige for at høre deres Mening om de Spørgsmaal, der er Raadet forelagte. Spørgsmaalet om Jernbaneraadet var ogsaa paa Tale, da Sagen forelaa her i forrige Rigsdagssamling, men der var den Gang ikke nogen Stemning derfor, og jeg maa indrømme, at heller ikke jeg i særlig Grad var begejstret for Oprettelsen af et saadant Jernbaneraad. Jeg tror imidlertid, at saaledes som Lovforslaget nu ligger for, vil Raadet kunne komme til at gøre sin Gavn, navnlig derigennem, at det har faaet en positiv Opgave, den, jeg pegede paa under Omtalen af Ændringsforslaget til § 4, at erklære sig med Hensyn til Spørgsmaal om, hvorvidt der skal oprettes Hjælpekontorer eller ej. Man siger i denne Paragraf ikke, at Jernbaneraadet skal have anden Myndighed end den at erklære sig om Sagen; man maa vel vogte sig for at give Raadet en saadan Stilling, at det kan komme til at virke som en Overadministration, som en Stødpude for Generaldirektøren eller Ministeren. Fra Landstingets Side var det foreslaaet, at Raadet skulde bestaa af 15 Medlemmer, 12 valgte af Rigsdagen og 3 af Ministeren. Under Fællesudvalgsforhandlingerne har man, som nævnt, forstærket Rigsdags-elementet fra 12 til 14.

Jeg tror hermed at have nævnt de væsentligste Punkter i Overenskomsten. Jeg vil endnu gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Minister, om han kan gaa ind paa en Tanke, der har været fremme i Udvalget. Man er nemlig her gaaet ud fra, at det, naar Forslaget ophøjes til Lov, kunde have sin Betydning, at Jernbaneraadet straks blev nedsat, for at det kan staa til Ministerens Raadighed med Erklæringer om vigtige principielle Spørgsmaal, der kunde hænge sammen med Forberedelserne til at føre Loven ud i Livet. Jeg vil tillade mig at spørge, om